

quid minuat curas, quid te tibi reddat amicum,
quid pure tranquillet, honos ac dulce lucellum
an secretum iter et fallentis semita vitae.

me quotiens reficit gelidus Digentia rivus,
quem Mandela bibit, rugosus frigore pagus, 105
quid sentire putas, quid credis, amice, precari?
'sit mihi, quod nunc est, etiam minus, et mihi vivam,
quod superest aevi, si quid superesse volunt di;
sit bona librorum et provisae frugis in annum
copia, neu flitem dubiae spe pendulus horae.' 110
sed satis est orare Iovem, qui ponit et aufert,
det vitam, det opes: aequum mi animum ipse parabo.

19

Prisco si credis, Maecenas docte, Cratino,
nulla placere diu nec vivere carmina possunt,
quae scribuntur aquae potoribus. ut male sanos
adscripsit Liber Satyris Faunisque poetas,
vina fere dulces oluerunt mane Camenae. 5
laudibus arguitur vini vinosus Homerus;
Ennius ipse pater numquam nisi potus ad arma